

Svět bez identit...

Autor: Markus Willinger

- slovo k egalitářům: neziskovčím, libertářům a liberastům

Představte si na okamžik, že se vaše vidění světa bez protiv, jinými slovy světa bez rozdílů, uskutečnilo. Jen na chvíli si představujete, jak by takový svět vypadal. Potom snad pochopíte, proč vaše cíle nikdy nebudeme sdílet. Proč s vámi budeme a musíme bojovat. Prozkoumejte „terén“, do kterého nás vaše ideologie nakonec zavede.

*

Váš svět je šedivý. [Duha dávno vyprchala.] Barvy už nejsou. Nebývají snad příčinou konfliktů, nenávisti a války? Nebojovali snad odjakživa bílí, černí, žlutí nebo rudí proti sobě?

Proto jste barvy odstranili, neboť pouze rozdělují a vedou k „fašistickému syndromu“ skupinového myšlení.

Při putování vaším světem se dostáváme do města. Města, ve kterém všechny ulice a budovy vypadají přesně stejně. Nevedou snad rozdílné budovy nutně k závisti a společenským rozbrojům? Nechce se snad kdekdo předvádět a svou převahu dokazovat na vzhledu svého obydlí?

Takže jste všechny staré domy strhli a postavili nové, naprosto shodné [3D tiskem?]. A podle

trestního práva je lidem zakázáno svá obydlí jakkoli změnit.

Lidé ve vašem světě, muži a ženy, jsou k nerozeznání. Všichni nosí to samé oblečení. I rozdílné oblékání totiž vede k vydělování a škatulkování.

Vstupujeme do jednoho z mnoha vašich vzdělávacích středisek. Tady jsou malé děti, nedlouho po porodu odebrané rodičům, vychovávány vysoce školenými a kompetentními odborníky. Uvědomili jste si totiž, že mnoho lidí je svým rodinným původem sociálně znevýhodněno. Abyste všem zajistili stejné životní možnosti, zrušili jste nakonec i nemoderní, „překonanou“ instituci rodiny.

Děti jsou ve škole vyučovány stejně, ale nedostávají známky, protože ty odlišují lepší žáky od těch méně schopných žáků.

Při vyučování nikdo nemusí dávat pozor a ti, kdo ho přesto dávají, jsou běžně trestáni, protože svým chováním sobě rovné spolužáky shazují. [Taková inkluzivní škola pak pochopitelně nemá s integrací cizorodých problém. Zvláště když výuku převezme umělá inteligence bez emocí. A dohled Robocop?]

Opouštíme středisko a míříme do středu města. Tam, kde dřív stála katedrála, je v zemi jen obrovský kráter. Potom, co jste si uvědomili, že náboženství byla příčinou nesčetných válek, spálili jste kostely, svatyně, mešity, chrámy a kláštera na prach. Tyto instituce byly přece přirozeným zdrojem rozdílů.

Oslovujeme kolemjdoucího, ale nemůže nám rozumět. Neumí ani mluvit. Uvědomili jste si, že všechny druhy jazyků svět rozdělují. A není právě to už první krok k masakrům a válkám?

*

A tak se dál touláme vaším nejmírumilovnějším světem, světem, ve kterém už nejsou války, konflikty ani boje.

K čemu by tu ostatně ještě někdo vedl války? Jak by na takovém místě mohlo k nějakému sporu vůbec dojít? Za co by někdo v tomto vašem [trans] světě, kde nic není hodno námahy, vlastně bojoval?

Váš sen je naše noční můra!

Neboť jsme generace identity!

35. kapitola z knížky *Generace identity: vyhlášení války* (London: Arktos, 2017), str. 70n. Srv. s *Noční můrou* Josefa Šafaříka (Vetus Via, Vranov n. Dyjí, 1993) s podtitulem „Kurs pro utopisty“ a viděnou autorem již v roce 1964!

Poslední kusy knihy lze zakoupit **zde**.